

Jaslice so si postavili, okinčali so si božično drevesce Njemu v spomin, kojega rojstvo obhajajo. In svitile lučice goriyo to noč po vesoljnem svetu, lučice miru in sprave, in svit teh lučic bleskeče nekako čudno, zvišeno! A lepše še sije sreče solnce otrokom z njihovih nedolžnih lic, z njihovih nedolžnih oces, ker njihov je ta praznik, njihove so božične jaslice, božična drevesca!

Žar nebeškega miru, žar nebeške sreče je napolnil revne koče in bogate palače!

Tam zunaj koče, zunaj palače pa vlada tiha, mirna zimska noč in neštete zvezde migljajo na nebu, nebeške luči, nebeškega božičnega drevesca.

Toda čuj, kaj pomeni to? Iz bližnjega zvonika te pozdravljajo mili, znani glasovi! Polnočni glas zvona, o krasen glas, „ki nas k polnočni službi božji vabi, — kdor ga je enkrat čul, ga nikdar ne pozabi.“

In nehote se ti sklenejo roke in goreča molitev vreje iz dna tvoje duše tje gor k Njemu, ki te je na novo ustvaril, ki te je odrešil! —

„Našli bodete dete v plenice povito in v jasli položeno!“ In s temi besedami je označil angelj Tistega, ki je gospod vsega bogastva tega sveta, kojemu se vklanajo kralji in cesarji! Siromaštvo si je izbralo nebeško dete, siromaki so bili njegovi reditelji in siromake je ljubilo nad vse. Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli, tako je učilo to nebeško dete poznej svoje strmeče poslušalce! Ali nam ni s tem pokazal Kristus, kako hoče da ga čislamo? Ali zamoremo lepše obhajati njegov rojstni dan, kakor s tem, da ga posnemamo?

Glej, gotovo bode ta ali drugi izmed nas obhajal božič tudi pri bogato obloženi mizi, gotovo bode sedel pri gorki peči te dni v svojem milem domu, a gotovo pa je tudi, da jih bode tisočero in tisočero obhajalo sveto rojstvo v siromaških razmerah, mogoče v mrazu, mogoče v gladu, v tujini! Vedi, še večje veselje te bode obdajalo pri svitlih božičnih jaslicah, ako tem pomagaš, da se bodejo tudi ti veselili prihoda nebeškega deteta! Ne pozabimo toraj v veselih, svitlih božičnih dneh ubogih siromakov!

„Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!“ On, kojega rojstvo obhajamo te dni je umirajoč odpustil svojim sovražnikom! Ali ni vreden posnemanja? Proč toraj z sovraštvom, proč s preganjanjem! Sosed odpusti sosedu, ako te je žalil, tovariš podaj tovarišu zopet roko, ako sta si v jezi, proč z mednarodnim hujskanjem, ker danes ali jutri neha itak za vselej tvoj zemeljski boj in to tedaj, ko te ne bode več med živimi!

Proč toraj z medsebojno jezo, proč z mednarodno mržnjo, zakaj „vsemu ljudstvu“, vsem narodom so oznanjevali angelji veselje, za vse brez izjeme je zasijala ena in ista svitla betlehemska zvezda, v s e m, je podarila nebeška porodnica, nebeško svoje dete!

Odpustimo si razžaljenja, potem še le bomo obhajali v pravi zadovoljnosti rojstvo nebeškega tega otroka in sveti njegov blagoslov bode nas obdajal v teh veselih dneh! „Mir vam bodi,“ tako je pozdravil Kristus svoje apostole, ko se jim je po vstajenju

prvič pokazal in ta mir naj podeli nebeško dete ob božičnih jaslicah vsem našim prijateljem, znancem in naročnikom, vsem bralcem, pa tudi vsem našim sovražnikom!

Proseč za ta sveti dar nebes Vam želi vsem, vsem brez izjeme „Štajerc“ prav srečni veseli božič!

Ob koncu leta.

Zopet je minulo leto, zatonilo je v večnost, odšlo tje, kamor jih je že odšlo nešteto število.

A podobe svitile, podobe temne, podobe vesele, podobe žalostne, te so ostale, te se nam gnetejo pred spominom, vsiljujejo se nam pred dušo, kakor da bi hotele še enkrat pokazati vso svojo čarobno lepoto, ves svoj svit, pokazati pa še tudi enkrat brez usmiljenja gnjusobo in trohljivost tega sveta!

Minulo leto, dve besedi, a koliko vendar pomenite!

Temu je preteklo leto znabiti v veselju, v radosti, drugega so teple nadloge, preganjale ga nesreče, a leto je minulo obema! Marsikateri, ki še je lansko leto z nami v veselju obhajal novo leto, ni več med nami — zakopali ga smo za vselej!

Preteklo leto, oh koliko upanja, koliko nad si nam z neusmiljeno roko uničilo, a zopet na drugi strani koliko nepričakovanih veselih ur nam podelilo!

Kdor je bil srečen v tem letu, ta naj hvali Boga, naj mu izroči v vroči molitvi vso svojo srečo, ker Njegov dar je sreča, Njegov dar veselje. Kdor je bil nesrečen v preteklem letu, naj se tolaži s tem, da bi se še mu bilo lahko slabše godilo, da bi še bil lahko več trpel, ako bi to bila Božja volja, ker od Njega so poslani tudi skušnje, poslana je žalost! Tudi ta se naj zahvali v molitvi nebeški previdnosti, ki ga je še pred hujšim obvarovala. Vsi pa, srečni in nesrečni naj pomislijo to, da, kakor je hipoma minulo leto, tako mine vse na tem svetu, mine sreča in veselje, minejo kratke ure radosti — a minejo pa tudi ure žalosti, temni dnevi obupa.

Minulo, preteklo je vse, a nekaj vendar ostane! Blagor ti, ako si tako živel v tem letu, da zamoreš reči, da ni bilo za tebe zgubljeno, blagor ti, ako zamoreš reči, da si osrečil marsikatero človeško bitje v tem letu, blagor ti, ako se zamoreš ponašati s tem, da si zabranil grenke solze obupajočih, ker to, to se ne bode pogreznilo v večnost, to ne bode minulo, kakor so minule svitile in temne ure tega leta, temveč ostalo bode, spremljevalo te na daljnih tvojih potih, celo onkraj majhnega in ozkega gomila, v katerem bodeš znabiti že v kratkem počival!

Toraj z Bogom staro leto, z Bogom svitli in temni dnevi tega leta, a ti pa novo leto bodi nam srčno pozdravljeno!

Zakaj, nove nade, novo upanje si nam prineslo in čeprav so dnevi tvoji skriti v temni bodočnosti, čeprav nam prikrivaš znabiti marsikatero gorje — trdno naše zaupanje v vsegamogočnega Boga nas ne bode zapustilo. On nam bode pomagal, saj se brez njegove volje ne skrivi nikomur niti ne las, saj ne

pade brez njegove svete volje niti ne vrabec raz strehe.

Ti, ki si srečen ob prihodu novega leta, uživaj srečo, a uživaj jo zmerno, ti, ki si žalosten in nesrečen, pomisli, da vedno za dežom mora priti solnce! Tolaži se, znabiti pa bode v novem letu boljše, ne obupaj, zakaj, kjer je sila najhujša, tam je božja pomoč najbližnja!

Ti, ki spolnuješ svoje dolžnosti, skleni, da bodeš v novem letu še živel bolj popolnoma, ti pa, ki si zgrešil iz prave poti, sedaj, sedaj ob začetku novega leta ti je dana priložnost, kreniti na drugo pot. Nikakor še ni prepozno, trdno skleni v prihodnjem letu drugače živeti in Bog bo podpiral tvoj sklep!

Da pa se bodejo tvoje želje uresničile, da se ti bodejo upi in nade izpolnili v tvoj prid, daj pri slovesu starega leta tudi slovo vsaki strasti, daj slovo sovraštvu, daj slovo mržnji, do tvojega bližnjega.

Bodi nam pozdraljeno novo leto, pozdravljeni novi upi, pozdravljene nove nade!

Novo življenje hočemo pričeti, spolniti se hočemo, tako, da bode leto 1905 leto napredka, da bomo šli naprej, a ne nazaj!

In ravno sedaj, ko sklepamo na pragu novega leta nove načrte za življenje v tem letu, ravno sedaj si hočemo postaviti tudi novo geslo in to se naj glasi: Vse za resnico, vse za napredek, vse za duševno prostost!

Radi tega naj bode zakopana z minulim starim letom vsa zaslepljenost, zakopana tema, ki jo hočejo vzdrževati nekaterniki!

Potem še le, na tej zdravi podlagi nam je pričakovati, da bode leto 1905 leto napredka, a ne leto nazadnjaštva.

Naš list začinja s tem letom svojo še sto leto. Našim bralcem je znano, koliko napadov, koliko obrekovanja, je moral prestati v preteklem letu, v letu, v katerem se je zdelo našim nasprotnikom že vsako orožje proti nam dovoljeno. Cerkve, prižnice, pridige, spovednice, vse se je zlorabljal proti nam, v najnovejšem času privlekli so nasprotniki celo vislice in šnopsarije — a kaj radi jim vse odpustimo, ker vemo, da ne vejo, kar delajo! Kakor smo se do sedaj vedno in vedno poganjali za resnico, za napredek, za duševno prostost, tako sklenemo mi sedaj ob začetku novega leta, da bomo v bodoče za te svetinje še več žrtvovali, a Vas pa, dragi somišljeniki prosimo, da nas podpirate, da sodelujete z nami, potem šele nam je upati, da ne bomo ne mi in ne vi trpeli v prihodnjem letu toliko pod uplivom laži, nesramnega obrekovanja nekaterih takozvanih dušnih pastirjev in prvakov!

Nekaterih pišemo, ker dobro vemo, da nas ne obrekujejo vsi duhovniki, ne, hvala, Bogu lepo število duhovnikov nas čišla, ker je uvidelo, da mi trebimo ljuliko iz pšenice, ker je uvidelo, da napadamo tu in tam samo take „dušne“ pastirje, ki si to zaslužijo. Katoliškemu duhovništvu je treba zdravnika,

treba je zdravnikovega noža, da izreže njegove smrdeče in gniloče rane. Kdor izpušča svojo jezo nad nožem, ki rane trebi, ta je neumen ali pa hudoben!

In uverjeni smo, dragi nam somišljeniki, prepričani, da se še nas bode v novem letu ožje oklenili, kakor do sedaj in zato zremo brez strahu v leto 1905, naj prinese, kar hoče!

Kdor si je svest, da je imel vedno tako čiste namene, vedno tako lepi cilj, kakor mi, temu se zares ni treba ničesar bati, dokler še živi tisočero in tisočero štajerskih, koroških in kranjskih poštenjakov, katerim je ljubša resnica, ljubša prostost, kakor pa zahrbtno obrekovanje zahrbtnih izkoriščevalcev njihovega lastnega rodu!

Toraj pa pridi novo leto, mi te prav srčno pozdravljamo, želeč da bi bilo za vse tiste, ki želijo napredek in resnico prav srečno!

Bodite pozdravljeni napredek, resnica in duševna prostost, in pod tem geslom, v tem duhu Vam kličemo in želimo iz dna naših src: „Veselo novo leto!“

Finančni položaj štajerske dežele.

(Nekaj iz deželnega zbora).

Zadnji dan pred zaključenjem deželnega zbora se je dovolila v tajni seji pogodba, katero je sklenil poročevalec finančnih zadev deželnega odbora dr. pl. Derschatta z banko „Union“ v Dunaju. V tej pogodbi se je zavezala banka „Union“ izplačati štajerski deželi posojilo, ki se je v seji deželnega zbora dne 6. novembra 1904 dovolilo in ki znaša 12 milijonov kron. Glede tega posojila se je omenjena banka zavezala izplačati je v zneskih po 10 tisoč, dva tisoč, tisoč in sto kron in sicer po kurzu, kateri se je povspel tokrat do 99·10 kron. Pomen te pogodbe se ni vsled zaključenja deželnega odbora jemal v toliki meri od javnosti v poštev, kakor je to zaslužil, seveda pa so celo stvar klerikalni in prvaški listi zamolčali tudi radi tega, ker se je ta za štajersko tako važna in zares jako ugodna pogodba posrečila nemškemu deželnemu poslancu in udo štajerskega deželnega odbora.

Kredit kake države, dežele ali kakega mesta odvisen je na eni strani od finančnih pripomočkov na drugi strani od finančne uprave prosilca posojila in ta kredit se spozna najložje po visočini dovoljenega takozvanega kurza. Med tem ko so se dovolila do sedaj skoraj vsa državna posojila in posojila mest po kurzu globoko pod stotino, doseglo se je posojilo štajerske dežele po kurzu 99·10 kron.

Nadalje se je zavezala banka „Union“ da bode vse tiste vsote, katerih naša dežela ne potrebuje takoj — potrebovala bode namreč v letu 1905 okroglih 5 milijonov kron, v letu 1906 samo 4, 1907 tudi 4 in ostanek še le v letu 1908 — obrestovala z ravno tako visokimi obrestmi, kakor jih je treba